

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

navrhovatelky: **MUDr. J. Č.**
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Gúckou
sídlem Štefánikova 5462, 760 01 Zlín

proti
odpůrci: **statutární město Zlín**
sídlem náměstí Míru 12, 760 01 Zlín

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 4A územního plánu Zlína schválené usnesením Zastupitelstva města Zlína č. 71/27Z/2022 ze dne 8. 9. 2022

takto:

- I. Řízení **se zastavuje** v části, v níž se navrhovatelka domáhala zrušení opatření obecné povahy – změny č. 4A územního plánu Zlína schválené usnesením Zastupitelstva města Zlína č. 71/27Z/2022 ze dne 8. 9. 2022 v grafické části v rozsahu rozšíření plochy veřejného prostranství P* č. 434 na pozemky parc. č. X a parc. č. XA, vše v k. ú. X.
- II. Návrh **se zamítá** ve zbývající části, v níž se navrhovatelka domáhala zrušení opatření obecné povahy – změny č. 4A územního plánu Zlína schválené usnesením Zastupitelstva města Zlína č. 71/27Z/2022 ze dne 8. 9. 2022, a to

- v textové části v bodu 3.3 v rozsahu nového řádku tabulky tohoto znění:

1168	Kudlov	BI	Vrchovice	využití území pro bydlení	○ respektovat minimální šíři veřejného prostranství
------	--------	----	-----------	---------------------------------	--

					○ výšková regulace zástavby – max. 1NP s podkrovím ○ 1 RD do vzdálenosti 20 m od navrhované plochy veřejného prostranství
--	--	--	--	--	--

- v grafické části v rozsahu vymezení plochy BI č. 1168 na pozemcích parc. č. XB a XC v k. ú. X;
- v grafické části v rozsahu rozšíření plochy veřejného prostranství P* č. 434 na pozemky parc. č. XD, XB a XE, vše v k. ú. X.

III. Navrhovatelka **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

IV. Odpůrci **se nepřiznávají** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Návrhem doručeným soudu dne 28. 9. 2023 a doplněným dne 11. 10. 2023 se navrhovatelka domáhala zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 4A územního plánu Zlína schválené usnesením Zastupitelstva města Zlína č. 71/27Z/2022 ze dne 8. 9. 2022 (dále též jen „změna 4A“). Uvedla, že je vlastnící pozemků parc. č. st. XF, na němž stojí stavba č. p. X, parc. č. X a parc. č. XA, vše v k. ú. X. Návrh se konkrétně týkal změnové lokality č. P25, a to změny funkční plochy smíšené nezastavěného území S* na zastavitelnou plochu individuálního bydlení BI č. 1168 na pozemcích parc. č. XB a XD v k. ú. X ve vlastnictví H. G. Navrhovatelka dále brojila proti rozšíření plochy veřejného prostranství P* č. 434 na pozemky parc. č. X, XA, XD, XB a XE, vše v k. ú. X.
2. Navrhovatelka namítla, že změna 4A byla přijata zkráceným postupem v rozporu s § 55a odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Zastupitelstvo města Zlína totiž v usnesení o pořízení změny 4A v rozsahu pozemků H. G. ze dne 10. 12. 2020., č. 15/15Z/2020 neuvedlo, že změna bude pořízena zkráceným postupem. Námitce navrhovatelky v tomto směru nebylo vyhověno, nicméně zastupitelstvo po veřejném projednání návrhu změny 4A „z procesní opatrnosti“ usnesením ze dne 23. 6. 2022, č. 83/26Z/2022 doplnilo usnesení ze dne 10. 12. 2020., č. 15/15Z/2020 tak, že změna bude pořízena zkráceným postupem. Takový postup je však nezákonný, což potvrzuje i stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj.
3. Podle navrhovatelky byla změna 4A přijata též v rozporu s § 55a odst. 2 stavebního zákona. H. G. podala nejprve dne 11. 2. 2020 návrh na pořízení změny územního plánu ohledně pozemků parc. č. XG, XH, XB a XD v k. ú. X, který doprovodila stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“) podle § 55a odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona ze dne 27. 1. 2020, č. j. KUZL 3003/2020 (dále jen „koordinované stanovisko“). To bylo ovšem vydáno pro M. U. a není zřejmé, jaký k ní má H. G. vztah. Zastupitelstvo města Zlína tuto žádost pod označením J6 zamítlo na svém zasedání dne 18. 6. 2020. Dne 9. 9. 2020 požádala H. G. o nové posouzení své žádosti a dne 2. 10. 2020 podala návrh na pořízení změny územního plánu pouze ohledně pozemků parc. č. XB a XD v k. ú. X. Žádost byla zaevidována pod označením J6_2. K této nové žádosti nebyla předložena nová stanoviska dle § 55a odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona, ač předložena být měla – návrh se týká jiného rozsahu území, obsahuje nové skutečnosti a byl zpracován s časovým odstupem, takže se mohly změnit podmínky v území. To potvrzuje i stanovisko Ministerstva pro místní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

rozvoj. Zastupitelstvo města Zlína však dne 10. 12. 2020 schválilo pořízení změny dle žádosti J6_2 bez těchto stanovisek. Až po poddání námítky navrhovatelkou bylo potřebné stanovisko na jméno H. G. opatřeno a doloženo do spisu po veřejném projednání. Takový postup je ale nepřipustný.

4. Rozšíření plochy veřejného prostranství P* č. 434 bylo provedeno v rozporu s § 44 stavebního zákona, neboť tuto změnu nikdo nenavrhl (nebyla součástí návrhu H. G.). Tato změna zásadně omezuje navrhovatelku v jejím vlastnickém právu, neboť část pozemků v jejím vlastnictví mění na veřejné prostranství. Rozšíření této plochy je též v rozporu s § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), neboť zasahuje oplocené pozemky navrhovatelky. Změna 4A je navíc v tomto ohledu neurčitá a nesrozumitelná, neboť z textové ani grafické části není zřejmé, jaké konkrétní pozemky a v jaké výměře mají být rozšířením ploch P* č. 434 dotčeny.
5. Konečně navrhovatelka namítla, že napadená část změny 4A je nevhodná, neúčelná a v rozporu s veřejným zájmem. Poukázala k tomu především na omezené dopravní napojení (úzká, zčásti nebezpečná komunikace se zvýšenou intenzitou dopravy; Odbor dopravy Magistrátu města Zlína nedoporučil pořízení této změny kvůli nemožnosti rozšíření stávající komunikace, umístění chodníku nebo sítě technického vybavení). Dále uvedla, že kanalizační řad je vzdálen 140 m a vodovodní řad 110 m od okraje pozemků H. G. Náklady na přípojky by byly v řádu statisíců až milionů, což je pro jeden rodinný dům neekonomické. Navrhovatelka současně nesouhlasí, aby byly inženýrské sítě vedeny přes pozemky v jejím vlastnictví. Odbor životního prostředí a zemědělství Magistrátu města Zlína ve svém stanovisku stanovil jako podmínku předchozí prodloužení vodovodu a kanalizace; tato podmínka nebyla splněna. Lokalita je kromě toho obtížně přístupná a stávající veřejné prostranství je minimální. Konečně dle navrhovatelky jsou napadené části změny 4A též v rozporu s urbanistickou koncepcí v kapitole C) 1.2 čl. 4 Kudlov, plochy individuálního bydlení – BI. V k. ú. X jsou navrženy plochy BI 419 – 422, 426 a 427, které nejsou zatím zcela využity. Vzhledem k obtížné dopravní situaci a stísněným podmínkám se proto jeví rozšíření ploch BI severně od ploch BI 432 a 433 jako nevhodné. Ve zprávě o uplatňování územního plánu Zlína z listopadu 2020 je dále navrženo potlačení urbanizačních tlaků na výstavbu v krajině v Kudlově a Jaroslavicích pro zachování hodnot území a kvality přírodního prostředí. Změna se týká luk s vazbou na lesní porost (pastvin), která jsou charakteristická pro krajinu kopců Zlínska. Rozrůstání zástavby do blízkosti lesa není dle navrhovatelky vhodné – vytrácí se tak přírodní rámec zástavby a možnosti rekreace obyvatel. Právě oblast v prodloužení ulice Na Vrchovici tvoří přírodně rekreační zázemí obyvatel Kudlova. Změnou nedochází ke „zkompaktňování stávající zástavby“, jak tvrdí její zdůvodnění, ale naopak k rozmělnění zastavitelné plochy bez vazby na stávající zástavbu, infrastrukturu a terénní poměry. Řešení zvolené napadenou částí opatření obecné povahy je tak dle navrhovatelky v rozporu s kritériem vhodnosti a potřebnosti a v rozporu se zásadou proporcionality, neboť upřednostňuje soukromý zájem H. G.
6. V poslední námítce navrhovatelka tvrdí, že se odpůrce nevypořádal řádně s jejími námítkami, neboť ze změny 4A není zřejmé, zda bylo o námítkách vůbec rozhodnuto. V textové části totiž není uvedeno „rozhodnutí o námítkách“, nýbrž pouze „návrh rozhodnutí o námítkách“.
7. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud změnu 4A zrušil v napadeném rozsahu.

II. Vyjádření odpůrce

8. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že o pořízení nové změny územního plánu bylo prioritně rozhodnuto na zasedání zastupitelstva dne 18. 6. 2020 včetně toho, že změna bude pořizována zkráceným postupem. Totéž bylo uvedeno i v dalších rozhodnutích zastupitelstva týkajících se této změny, jakož i ve zprávě o uplatňování územního plánu. Rozhodnutí o pořízení změny zkráceným postupem nebylo uvedeno pouze v usnesení ze dne 10. 12. 2020 – zřejmě vlivem přepisu text vypadl. Jakmile byl pořizovatel upozorněn na to, že při schvalování žádosti paní G. nebyl zkrácený postup pořízení uveden, nechal z procesní opatrnosti doplnit usnesení ze dne 10. 12. 2022 usnesením ze dne 23. 6. 2022, ve kterém bylo zastupitelstvem schváleno, že i všechny další změny budou pořizovány zkráceným postupem. Tím bylo zhojeno případně procesní pochybení a nikdo nebyl zkrácen na svých právech; k tomu odpůrce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
9. H. G. požádala prostřednictvím M. U. o změnu územního plánu poprvé dne 11. 2. 2020 s žádostí o změnu plochy S* o rozloze 6 895 m² na plochu pro bydlení pro 4 rodinné domy. K žádosti připojila koordinované stanovisko, podle něhož tento záměr nespadá mezi záměry podléhající posouzení vlivů na životní prostředí a vzhledem k velikosti a povaze záměru nepředstavuje riziko pro životní prostředí a veřejné zdraví. Dne 9. 9. 2020 a 2. 10. 2020 požádala H. G. o změnu znovu, ale pouze pro jeden rodinný dům. Pořizovatel si byl vědom toho, že se podmínky v území nezměnily a že ani objemově čtyřnásobný záměr nepředstavoval riziko pro životní prostředí a veřejné zdraví, a proto na základě své odbornosti a zkušenosti usoudil, že nový zredukovaný záměr nemůže představovat riziko pro životní prostředí, a nové stanovisko proto nevyžadoval. Z procesní opatrnosti pak nechal pořizovatel následně zpracovat nové stanovisko, podle kterého nový záměr nemá vliv na životní prostředí.
10. Plocha P* č. 434 je dle odpůrce v územním plánu vymezena od roku 2011 a předmětem změny bylo pouze její prodloužení, které nezasahuje na pozemky navrhovatelky. Rozsah prodloužení je zřejmý a změřitelný z hlavního výkresu. Oplocení navrhovatelky na parc. č. X a XA v k. ú. X je umístěno již v době platnosti územního souhlasu ze dne 23. 7. 2012 do ploch veřejného prostranství P* č. 434, a tudíž v rozporu s územním plánem.
11. Odbor dopravy Magistrátu města Zlína nedoporučil změnu územního plánu v době, kdy byla požadována změna násobně větší – tento návrh byla také zastupitelstvem zamítnut. Ke zmenšenému záměru H. G. již odbor dopravy nic nenamítal. Z urbanistického hlediska lze konstatovat, že napadenou změnou je navržena plocha pro výstavbu 1 rodinného domu v návaznosti na již zastavěné území na půdě, která není vysoce chráněna a kde se nevyskytuje žádný významný krajinný prvek ani územní systém ekologické stability či chráněné druhy živočichů. Z urbanistického hlediska jde o ideální plochu pro bydlení. Doporučení jednotlivých odborů jsou interní a informativní – nakonec o pořízení změny rozhoduje vždy zastupitelstvo. K pozemkům H. G. vede cesta ve vlastnictví města, a není tedy důvodná spekulace o tom, že by v budoucnu měly vést sítě technické infrastruktury po pozemcích navrhovatelky.
12. O námitkách bylo rozhodnuto. Pořizovatel předložil zastupitelstvu návrh rozhodnutí o námitkách, který zastupitelstvo schválilo usnesením ze dne 8. 9. 2022, č. 71/27Z/2022. Ze všech výše uvedených důvodů odpůrce navrhl, aby soud návrh zamítl.

III. Přezkumné řízení a částečné zpětvzetí návrhu

13. Navrhovatelka podala dne 13. 6. 2023 podnět ke krajskému úřadu k zahájení přezkumného řízení ohledně změny 4A ve stejném rozsahu, jako v návrhu podaném soudem. Krajský úřad zahájil přezkumné řízení dne 19. 9. 2023 pod č. j. KUZZL 81412/2023. Následně krajský úřad usnesením ze dne 13. 11. 2023, č. j. KUZZL 89938/2023, přezkumné řízení zastavil, neboť neshledal důvody pro zrušení změny 4 A. Soud tudíž mohl návrh projednat, aniž využil možnosti přerušování řízení ve smyslu § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s.
14. Podáním doručeným soudem dne 24. 11. 2023 vzala navrhovatelka svůj návrh zpět v části, v níž se domáhala zrušení změny 4A v rozsahu rozšíření plochy veřejného prostranství P* č. 434 na pozemky parc. č. X, XI v k. ú. X. Navrhovatelka dodatečně zjistila že k rozšíření tohoto prostranství na její pozemky došlo již v roce 2011, a lhůta pro soudní přezkum proto marně uplynula. Soud proto postupem podle § 47 písm. a) s. ř. s. řízení v tomto rozsahu zastavil.

IV. Podmínky řízení

15. Předtím, než soud přistoupil k meritornímu posouzení návrhu, zabýval se naplněním podmínek řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého s. ř. s., existence předmětu řízení (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z ustanovení § 101a a § 101b s. ř. s.
16. Napadená změna 4A je co do formy opatřením obecné povahy [§43 odst. 4 stavebního zákona], které bylo schváleno usnesením Zastupitelstva města Zlína č. 71/27Z/2022 ze dne 8. 9. 2022. Územní plán pak nabyl účinnosti dne 29. 9. 2022. Napadené opatření obecné povahy je tudíž existující a účinné.
17. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Aktivní procesní legitimace navrhovatele se zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, ve věci *obec Vysoká nad Labem*, body 31, 34 a 37).
18. Navrhovatelka svoji aktivní legitimaci k podání návrhu odvozovala z vlastnictví pozemků parc. č. st. XF, parc. č. X a parc. č. XA v k. ú. X. Tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná. Soud tedy vycházel z toho, že navrhovatelka prokázala vlastnictví nemovitých věcí v katastrálním území odpůrce a že věrohodně poukazovala na zkrácení svých subjektivních práv. Navrhovatelka tedy byla k podání návrhu aktivně procesně legitimována.
19. Pasivně legitimovaným je ten, kdo napadené opatření obecné povahy vydal, tj. statutární město Zlín.
20. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu (petitu). Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. (především návrhové body) a je včasný (byl podán ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.).
21. Podmínky řízení tak byly v dané věci naplněny, proto soud přistoupil k věcnému přezkumu napadeného opatření obecné povahy v intencích podaného návrhu. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

V. Posouzení věci

22. Návrh není důvodný.
23. Navrhovatelka nenamítala, že by odpůrce územní plán přijal mimo svou pravomoc či působnost a ani soud k takovému závěru nedospěl. Předmětem návrhu jsou tvrzená procesní pochybení odpůrce při přijímání opatření obecné povahy, a dále rozpor tohoto opatření s principem proporcionality.

V./A) Porušení § 55a odst. 1 stavebního zákona

24. Možnost pořídit změnu územního plánu zkráceným postupem zavedl do stavebního zákona s účinností od 1. 1. 2018 zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Úprava byla vložena do § 55a až § 55b, přičemž v § 55b odst. 1 věta první bylo uvedeno, že na základě rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení změny územního plánu, nebo na základě zprávy o uplatňování územního plánu v uplynulém období, ve kterých zastupitelstvo výslovně uvede, že změna bude pořizována zkráceným způsobem, pořizovatel zajistí zpracování návrhu změny územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává.
25. Důvodová zpráva k zákonu č. 225/2017 (tisk č. 927/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu, 9. volební období, digitální repozitář, www.psp.cz) k tomu uvedla, že „[z]astupitelstvo obce musí ve svém rozhodnutí o pořízení výslovně uvést, že změna bude pořizována zkráceným způsobem (§ 55b odst. 1). (...) Zkrácený postup změny územního plánu spočívá ve vypuštění zpracování zprávy o uplatňování územního plánu za uplynulé období nebo návrhu zadání, jejich projednání a schvalování (zastupitelstvo obce rovnou rozhodne o obsahu) a po rozhodnutí zastupitelstva a zpracování návrhu změny je upuštěno od samostatné etapy projednání s dotčenými orgány, jejichž stanoviska postačí až v navazující fázi pořizování. Počínaje veřejným projednáním je postupováno jako dosud (...)“
26. Zákonem č. 403/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, byla úprava změny územního plánu zkráceným postupem novelizována s účinností od 1. 1. 2021. Touto novelou došlo k přesunu povinnosti zastupitelstva z § 55b odst. 1 do § 55a odst. 1 stavebního zákona: zkrácený postup pořizování změny územního plánu se použije v případě, že takto výslovně uvede zastupitelstvo obce při rozhodnutí o pořízení změny územního plánu a o jejím obsahu, nebo při schválení zprávy o uplatňování územního plánu v uplynulém období; v prvním případě se zpráva o uplatňování ani zadání změny územního plánu nepořizují. Podle přechodného ustanovení čl. XXV bod 3 se aktualizace a změny územně plánovací dokumentace, o jejichž pořízení rozhodlo příslušné zastupitelstvo před nabytím účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou případů, kdy příslušné zastupitelstvo na návrh pořizovatele rozhodne, že se na dosavadní postup pořízení naváže zkráceným postupem.
27. Novela provedená zákonem č. 403/2020 byla ve vztahu k § 55a a § 55b stavebního zákona výsledkem pozměňovacího návrhu hospodářského výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu, který nebyl blíže zdůvodněn. Vzhledem k tomu, že zastupitelstvo odpůrce rozhodlo o pořízení změny dne 18. 6. 2020 a konkrétně pak o pořízení změny na základě podnětu H. G. dne 10. 12. 2020 je dle přechodných ustanovení zřejmé, že se na věc uplatní stavební zákon ve znění před novelou provedenou zákonem č. 403/2020. A to v zásadě bez

ohledu na to, že odpůrce následně „přidával“ ke změně 4A ještě další úpravy na základě usnesení ze dne 25. 3. 2021 a 24. 6. 2021. Na povinnosti zastupitelstva obce uvést ve svém usnesení výslovně, že změna bude pořizována zkráceným postupem, se ovšem touto novelou materiálně nic nezměnilo. Proto je otázka užití relevantní právní úpravy spíše akademická.

28. Povinnost zastupitelstva uvést ve svém usnesení, že změna územního plánu bude pořizována zkráceným postupem, není samoučelná. Smyslem této úpravy je jednak zveřejnit vůli zastupitelstva pořídit změnu zkráceným postupem (resp. vynechat při pořízení změny územního plánu některé fáze, které by se jinak uplatnily), jednak proces změny odstartovat. Tyto účely právní úpravy jsou odrazem obecného principu právní jistoty. Jestliže zastupitelstvo obce v usnesení o pořízení změny územního plánu neuvede, že změna bude pořizována zkráceným postupem, a přesto ji pořídí dle § 55a až § 55b stavebního zákona, jedná se o vadu řízení. Vzhledem k dikci zákona je obtížně představitelné, že by tato vada mohla být napravena v pozdějších fázích projednávání změny, např. až po veřejném projednání návrhu.
29. V projednávané věci je ze správního spisu zřejmé, že celá změna 4A byla přijata zkráceným postupem. O tomto postupu zastupitelstvo rozhodlo u jednotlivých zařazených dílčích změn v usneseních ze dne 18. 6. 2020, 25. 3. 2021 a 24. 6. 2021. Pouze v usnesení, které rozhodlo mimo jiné též o pořízení změny územního plánu ve vztahu k pozemkům H. G., tento způsob pořízení změny uveden není. Soud proto uzavírá, že v případě napadené části změny 4A došlo ze strany odpůrce k procesnímu pochybení. Tento závěr je na místě i přesto, že se ze strany zastupitelstva mohlo jednat o přehlédnutí (neboť ve všech ostatních případech zastupitelstvo rozhodlo o zkráceném postupu a ze správního spisu ani z argumentace navrhovatelky nevyplývá rozumný důvod, proč by se zrovna v případě záměrů zařazených do změny 4A usnesením ze dne 10. 12. 2020 mělo postupovat jinak). Tuto vadu totiž není možné odstranit změnou usnesení zastupitelstva po veřejném projednání, jak to učinil odpůrce. Zákonodárce totiž rozhodnutí zastupitelstva o pořízení změny zkráceným postupem spojuje výlučně s počátkem procesu pořízení změny. Pokud by soud připustil možnost rozhodnout o zkráceném postupu kdykoliv v průběhu pořizování změny, pak by povinnost obsažená v § 55b odst. 1, resp. 55a odst. 1, stavebního zákona zcela ztratila smysl.
30. Při posouzení dopadu této procesní vady na projednávanou věc je však třeba mít na paměti, že v případě návrhu na zrušení opatření obecné povahy se jedná o procesní prostředek ochrany proti výslednému opatření obecné povahy, nikoliv proti procesu jeho přijímání (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006-62). Důvod ke zrušení opatření obecné povahy by proto mělo zavdat jen pochybení závažného rázu, které reálně mohlo vést k zásahu do hmotných veřejných subjektivních práv navrhovatele (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, bod 41, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č. j. 1 Ao 3/2010-161, bod 24), a to k zásahu prostřednictvím výsledného opatření obecné povahy. Je proto třeba zkoumat konkrétní okolnosti případu a zjistit, jaké dopady procesní pochybení odpůrce skutečně mělo do práv navrhovatele.
31. Podstatou pořízení změny územního plánu zkráceným postupem je vynechání fáze zadání a společného jednání. V těchto fázích je ovšem role veřejnosti, resp. vlastníků dotčených pozemků a staveb, minimální – hlavní slovo zde mají obec, krajský úřad, sousední obce a dotčené orgány státní správy. Vlastník dotčeného pozemku či stavby může prakticky pouze podat připomínku k návrhu zadání podle § 47 odst. 2 stavebního zákona, přičemž zákon neukládá pořizovateli ani zastupitelstvu obce, aby se s touto připomínkou nějak vypořádávali nebo o ni rozhodovali. Jedná se tedy fakticky o určité upozornění pořizovatele, Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

který se jím ovšem nemusí nijak zabývat. Těžiště ochrany práv vlastníka dotčeného pozemku či stavby se odehrává v řízení o územním plánu (účast na veřejném projednání, možnost podat námitky k návrhu územního plánu). Této ochrany žalobkyně v projednávané věci nebyla zbavena, neboť veřejné projednání i možnost podat námitky k návrhu změny územního plánu jsou součástí procesu přijetí změny územního plánu zkráceným postupem (§ 55b odst. 2 stavebního zákona). Veřejného projednání se účastnila a námitky také podala.

32. Soud tedy konstatuje, že do práv žalobkyně bylo shora uvedenou procesní vadou zasaženo pouze tak, že žalobkyně nemohla podat připomínku k návrhu zadání změny územního plánu. Pořizovatel ovšem není povinen na takovou připomínku jakkoliv reagovat. Na hmotná veřejná subjektivní práva žalobkyně má tedy shledané procesní pochybení nulový vliv. Soud tudíž považuje zásah do práv žalobkyně za natolik marginální, že jeho důsledkem nemůže být zrušení napadené části změny 4A.

V./B) Porušení § 55a odst. 2 stavebního zákona

33. Podle § 55a odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona musí návrh na pořízení změny územního plánu (podaný občanem obce či fyzickou osobou, která má vlastnická nebo obdobná práva k pozemku na území obce) obsahovat též
- stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny k navrhovanému obsahu změny územního plánu, ve kterém uvede, zda je možné vyloučit významný vliv na evropsky významnou lokalitu nebo ptací oblast,
 - stanovisko krajského úřadu jako příslušného úřadu k navrhovanému obsahu změny územního plánu, ve kterém i s přihlédnutím ke stanovisku orgánu ochrany přírody podle písmene d) uvede, zda má být návrh změny posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.
34. Podle § 55a odst. 3 stavebního zákona pak platí, že je-li změna územního plánu pořizována z vlastního podnětu, zajistí stanoviska podle odstavce 2 písm. d) a e) pořizovatel, s výjimkou pořizování změny na základě zprávy o uplatňování územního plánu v uplynulém období; bez zohlednění stanovisek podle odstavce 2 písm. d) nebo e) nelze o pořízení změny územního plánu rozhodnout.
35. Důvodová zpráva k zákonu č. 225/2017 Sb. k citované úpravě uvedla, že „[p]odkladem pro rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení změny je návrh nebo vlastní podnět. V obou případech musí být před rozhodnutím opatřena stanoviska orgánu příslušného k posuzování vlivů na životní prostředí a příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny k návrhu obsahu změny, z kterých bude vyplývat, zda návrh změny bude muset být posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí (popř. včetně vlivu na soustavu Natura 2000), což by vyvolalo celkové posouzení vlivů návrhu na udržitelný rozvoj území (tj. na vyvážený vztah podmínek pro životní prostředí, hospodářský rozvoj a sociální soudržnost).“
36. Z citované právní úpravy i z důvodové zprávy je zřejmé, že podmínkou pro pořízení změny územního plánu zkráceným postupem je existence obou stanovisek, které musí být přiloženy již k návrhu změny územního plánu. Pokud by tomu tak nebylo, byl by pořizovatel povinen vyzvat navrhovatele k odstranění tohoto nedostatku podle § 55a odst. 4 ve spojení s § 46 odst. 2 stavebního zákona. Jestliže by navrhovatel stanoviska ve stanovené lhůtě nedoložil, pak by byl pořizovatel povinen návrh odmítnout.

37. V projednávané věci je problematizována skutečnost, že odpůrce sice měl k dispozici koordinované stanovisko, avšak to bylo vydáno k předchozímu záměru H. G. Ten se týkal stejné lokality, ale byl většího rozsahu (plocha o obsahu 6 895 m² pro výstavbu čtyř rodinných domů). Soud souhlasí s žalobkyní, že i v tomto případě se odpůrce dopustil vady řízení, pokud z tohoto koordinovaného stanoviska vycházel. Stanoviska podle § 55a odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona se musí vztahovat ke konkrétnímu návrhu. Jestliže je takový návrh zastupitelstvem zamítnut a následně je podán návrh nový, avšak s významnými parametrickými změnami, je třeba vyžádat stanoviska nová. Nejedná se přitom o „zbytečné zatěžování státní správy a šikanu žadatelů“, jak míní odpůrce. Pořizovatel ani zastupitelstvo obce totiž nemají kompetenci k tomu, aby posoudili, zda původní stanovisko je postačující i ve vztahu k novému záměru. Potřebnou pravomoc a odbornost v tomto směru mají pouze orgán ochrany přírody a krajský úřad. Neobstojí proto argumentace, že šlo o redukovaný záměr, a tudíž si pořizovatel riziko pro životní prostředí mohl posoudit sám na základě původního stanoviska. Ostatně sama skutečnost, že záměr je „menší“ nemusí z pohledu jeho posouzení dle § 55a odst. 2 písm. d) a e) stavebního zákona hrát roli.
38. Soud se proto dále zabýval tím, jaký dopad do práv žalobkyně tato vada řízení měla. V tomto ohledu považuje soud za významné dvě skutečnosti:
- 1) Koordinované stanovisko k původnímu záměru dospělo k závěru, že záměr nemůže mít významný vliv na žádnou evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast a není jej nutné posoudit z hlediska vlivů na životní prostředí (není přitom podstatné, že stanovisko je adresované M. U., která v té době zastupovala H. G.; významné je to, že se týká předmětné lokality a vyjadřuje se k výstavbě individuálního bydlení – rodinných domů).
 - 2) V průběhu pořizování změny 4A bylo vyžádáno stanovisko nové (ze dne 29. 6. 2022, č. j. KUZL 54159/2022), které se již týkalo redukovaného záměru H. G. a jehož závěry byly zcela shodné s předchozím stanoviskem: záměr nemůže mít významný vliv na žádnou evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast a není jej nutné posoudit z hlediska vlivů na životní prostředí.
39. Smyslem předložení uvedených stanovisek je zajistit, že již na počátku procesu pořízení změny územního plánu zkráceným postupem bude zřejmé, jaká opatření nebo postupy je třeba provést z pohledu ochrany životního prostředí. Pokud ovšem podle stanovisek plánovaná změna nemá žádný vliv na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast a není ji nutné posoudit z hlediska vlivů na životní prostředí, pak tato stanoviska fakticky nemají žádný dopad na proces přijímání změny územního plánu a na její výslednou podobu. I když tedy formálně původní koordinované stanovisko nepostačovalo pro rozhodnutí zastupitelstva o pořízení změny požadované H. G., materiálně nedošlo k žádnému zásahu do procesních nebo hmotných práv navrhovatelky či třetích osob, ani nebyl ohrožen veřejný zájem. Soud proto neshledal důvod, aby na základě této formální vady napadenou část změny 4A zrušil.

V./C) Plocha veřejného prostranství P č. 434*

40. Po částečném zpětvzetí návrhu zůstala ve vztahu k veřejnému prostranství P* č. 434 k vypořádání námitka, že rozšíření plochy P* č. 434 bylo provedeno v rozporu s § 44 stavebního zákon a že jde o rozšíření neurčité a nesrozumitelné.
41. K první otázce soud podotýká, že návrhy na pořízení změny územního plánu ze strany občanů obce či vlastníků pozemků a staveb mají materiálně povahu podnětů. O pořízení té

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

kteřé změny rozhoduje výlučně zastupitelstvo obce a na definitivní podobě změny se též významným způsobem podílí pořizovatel, který při její tvorbě musí respektovat nejen vůli zastupitelstva, ale též závazné právní předpisy. Pokud tedy osoba uvedená v § 44 stavebního zákona podá návrh na změnu územního plánu, neznamená to, že by byli zastupitelstvo obce a pořizovatel tímto návrhem striktně vázáni.

42. V projednávané věci podala H. G. jako osoba uvedená v § 44 stavebního zákona, návrh na změnu územního plánu spočívající ve změně konkrétní části plochy S* na plochu BI za účelem vybudování jednoho rodinného domu. V situaci, kdy zastupitelstvo odpůrce pořízení této změny schválilo, byl pořizovatel povinen připravit její návrh. V tomto ohledu pak musel respektovat mimo jiné ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Podle § 20 odst. 3 této vyhlášky se pozemek vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním, umožňoval využití pro navrhovaný účel a byl dopravně napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Podle odst. 4 téhož ustanovení se pak stavební pozemek vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním a základovými poměry, umožňoval umístění, realizaci a užívání stavby pro navrhovaný účel a aby byl dopravně napojen na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Konečně dle odst. 5 téhož ustanovení musí vést ke každé stavbě rodinného domu nebo stavbě pro rodinnou rekreaci nebo souvislé skupině těchto staveb zpevněná pozemní komunikace široká nejméně 2,5 m a končící nejdále 50 m od stavby.
43. Požadavky citované vyhlášky pořizovatel vyřešil tak, že prodloužil plochu veřejného prostranství P* č. 434 tak, aby vedla k pozemkům H. G., a umožnila tak dopravní obsluhu plánovaného rodinného domu. Tento postup byl zcela v souladu s citovanými předpisy – bez něj by totiž požadovanou plochu BI nebylo možno vůbec vymezit. Soud proto nesouhlasí s navrhovatelkou, že pro prodloužení plochy P* č. 434 nebyl podklad v podobě návrhu – tímto návrhem byl právě požadavek H. G.s na vymezení plochy BI pro stavbu jednoho rodinného domu.
44. K určitosti a srozumitelnosti prodloužení plochy P* č. 434 pak soud uvádí následující. Mezi účastníky není sporu o tom, že tato plocha byla v textové a grafické části územního plánu vymezena již v roce 2011. Změna 4A nestanovila nové regulativy pro tuto plochu, a nebylo proto třeba měnit textovou část územního plánu. Podstatou změny 4A bylo v této souvislosti pouze zvětšení rozsahu této plochy v grafické části územního plánu, tj. její prodloužení na další tři pozemky. Grafické vyjádření je přitom dle názoru soudu zcela srozumitelné a určitě zpracováno v jednotlivých mapách. Změna plochy P* č. 434 je kromě toho velmi jasně popsána na s. 43 odůvodnění změny 4A. Soud proto neshledává žádný nesoulad mezi textovou a grafickou částí územního plánu po změně 4A. Námitky nejsou důvodné.

V./D) Nevypořádání námitek navrhovatelky

45. Navrhovatelka má za to, že o jejích námitkách nebylo rozhodnuto, neboť opatření obecné povahy obsahuje pouze „návrhy“ rozhodnutí o námitkách. K tomu soud připomíná, že v souladu s § 53 odst. 1 stavebního zákona zpracovává pořizovatel návrh rozhodnutí o námitkách, který je následně předložen ke schválení zastupitelstvu obce. Tak tomu bylo i v projednávané věci, přičemž zastupitelstvo odpůrce usnesením ze dne 8. 9. 2022, č. 71/27Z/2022, mimo jiné rozhodlo „o námitkách tak, jak je uvedeno v příloze č. 1 Opatření obecné povahy Změna č. 4A na str. 21 a dalších“. V odkazovaném textu je pak skutečně uveden

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

vždy „návrh rozhodnutí o námitce“ a nikoliv „rozhodnutí o námitce“, nicméně tato formulace vychází zjevně z výše citovaného § 53 odst. 1 stavebního zákona. Ačkoliv i dle názoru soudu by bylo pochopitelnější, pokud by slovo „návrh“ bylo z rozhodnutí o námitkách vypuštěno, nemá však současně pochyby o tom, že zastupitelstvo odpůrce skutečně o námitkách rozhodlo, a to v souladu s návrhem pořizovatele. Veškeré námitky navrhovatelky tak byly zamítnuty.

V./E) Přiměřenost napadené části změny 4A

46. Posuzování přiměřenosti (proporcionality) opatření obecné povahy popsal Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, následovně: *„Proporcionalitu soud vnímá dvěma způsoby – v jejím užším a širším smyslu. Proporcionalitou v širším smyslu soud chápe obecnou přiměřenost právní regulace. Mezi základní atributy právního státu patří přiměřenost práva a z tohoto důvodu je úkolem mimo jiné právě i soudní moci přispívat svojí rozhodovací činností k rozumnému uspořádání společenských vztahů. Soud se proto v rámci přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem věnuje též otázkám, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným legislativním prostředkem (kritérium potřebnosti), zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů); v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu).“*
47. Současně dle judikatury platí, že *„proporcionalita přijatého řešení nemůže být předmětem soudního přezkumu, nemohl-li ji pro nedůvodnou pasivitu navrhovatele posoudit odpůrce v průběhu pořizování daného opatření obecné povahy“* (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, bod 39). Navrhovatelka v procesu pořízení územního plánu podala námitky obsahově obdobné návrhu, a umožnila tak odpůrci, aby se s otázkou přiměřenosti regulace uvedených ploch podrobně zabýval. Tím je otevřena cesta pro soudní přezkum přiměřenosti změny 4A v napadeném rozsahu. Soud je ovšem při posuzování přiměřenosti vázán principem zdrženlivosti, který je odrazem práva obce na samosprávu: soud tedy může postihnout jen svévolné excesivní zásahy do práv navrhovatelky (extrémní případy regulace).
48. Odpůrce se námitkami žalobkyně ohledně přiměřenosti přijatého řešení velmi zevrubně zabýval na s. 36 – 39 odůvodnění změny 4A, přičemž navrhovatelka ve svém návrhu s jeho argumentací nepolemizuje, nýbrž své námitky pouze opakuje. Nadto po částečném zpětvzetí návrhu u plochy P* č. 434 v rozsahu zasahujícím na pozemky navrhovatelky je možnost dotčení navrhovatelky zbylou napadenou částí změny 4A významně snížena. Obecně jistě nelze vyloučit dotčení vlastníka pozemku záměrem plánovaným na sousedním pozemku (proto soud také návrh věcně projednal a neodmítl), nicméně z argumentace navrhovatelky lze jen obtížně dospět k závěru, že by záměr H. G. mohl nepřiměřeně zasáhnout do práv navrhovatelky.
49. Napadená změnová lokalita č. P25 mění funkční plochu smíšenou nezastavěného území S* na zastavitelnou plochu individuálního bydlení BI č. 1168, na níž umožňuje umístění a výstavbu jednoho rodinného domu o jednom nadzemním podlaží; současně zajišťuje přístup k domu po veřejné komunikaci prostřednictvím plochy veřejného prostranství P* č. 434. Tato lokalita navazuje na stabilizované i změnové plochy individuálního bydlení, jakož i na plochu veřejného prostranství. Argumentace navrhovatelky, že dochází k rozmělnění zastavitelné plochy bez vazby na stávající zástavbu, infrastrukturu a terénní poměry, je tak

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

zjevně nepravdivé. Bydlení v rodinných domech je pro tuto oblast typické, a proto soudu není vůbec zřejmé, jak by mohlo být připuštění jednoho dalšího rodinného domu nepřiměřené, resp. jak by se mohlo nepřiměřeně dotknout práv navrhovatelky.

50. Z hlediska přiměřenosti přijatého řešení je dále irelevantní, jak konkrétně bude realizováno dopravní napojení nebo připojení rodinného domu na inženýrské sítě. Tyto otázky mohou a musí být řešeny až v rámci územního řízení o umístění stavby. Především se ale jedná o otázky k řešení pro H. G. a nikoliv pro navrhovatelku. Její starost o praktické provedení komunikace a sítí a o finanční náročnost věci není pro posouzení tohoto případu určující – navrhovatelka nebude tyto stavby realizovat ani platit, a proto v tomto ohledu nemůže dojít k zásahu do jejích práv. Hypotetická možnost vedení sítí přes pozemky navrhovatelky nemůže být rovněž důvodem pro závěr o nepřiměřenosti napadené části změny 4A; zda a jak konkrétně bude záměr H. G. realizován není předmětem změny 4A. Z hlediska přiměřenosti mají nulový význam též navrhovatelkou zmiňovaná informativní vyjádření odborů Magistrátu města Zlína. Jak důvodně podotknul odpůrce, o pořízení změny územního plánu rozhoduje zastupitelstvo obce. To přitom těmito doporučeními není nijak vázáno. Konečně tvrzení navrhovatelky, že lokalita je obtížně přístupná a stávající veřejné prostranství je minimální, je poněkud překvapivé v situaci, kdy sama navrhovatelka zde má rodinný dům a rozšíření veřejného prostranství P* č. 434 se brání.
51. Soud nemá ani za to, že by změna 4A byla v napadené části v rozporu s urbanistickou koncepcí územního plánu v kapitole C) 1.2 čl. 4 Kudlov – jedná se o označení hlavních rozvojových ploch pro výstavbu rodinných domů. Z toho nelze dovozovat zákaz nebo nepřiměřenost vymezení ploch individuálního bydlení na jiných než zmíněných místech. Totéž platí pro zprávu o uplatňování územního plánu Zlína z listopadu 2020. Pokud se ve zprávě dle tvrzení navrhovatelky navrhuje potlačení urbanizačních tlaků na výstavbu v krajině v Kudlově pro zachování hodnot území a kvality přírodního prostředí, nelze z toho v žádném případě dovozovat kategorickou nepřipustnost ani nepřiměřenost umístění záměru jednoho jednopodlažního rodinného domu v tomto území. K dosavadnímu nevyužití již vymezených ploch BI 419 – 422, 426 a 427 pro výstavbu soud plně odkazuje na kapitolu B.5 s. 65-67 odůvodnění změny 4A, v níž se odpůrce vyčerpávajícím způsobem zabývá vyhodnocením potřeby vymezení nových zastavitelných ploch.
52. Konečně k otázce vhodnosti napadené části změny 4A z pohledu okolní přírody soud podotýká, že předmětná lokalita navazuje na již zastavěné území, není zde žádný významný krajinný prvek, územní systém ekologické stability či chráněné druhy živočichů nebo rostlin. Půdy v této lokalitě nejsou vysoce chráněné. Funkční plocha S* (louky) je změnou 4A dotčena jen marginálně, přičemž na ni dále na sever navazuje rozsáhlý lesní porost. Soudu není zřejmé, jak by napadenou částí změny 4A mělo dojít ke ztrátě možnosti rekreace obyvatel Kudlova. Už vůbec pak soud nerozumí argumentaci, že rozrůstání zástavby do blízkosti lesa není vhodné. Předně záměr H. G. se nenachází v blízkosti lesa (od něj ho odděluje právě velký pás plochy S*). Navrhovatelka si však především při formulaci této (ale i řady dalších námitek uvedených výše) zapomněla zamést před vlastním prahem. Pokud je totiž záměr H. G. v dané lokalitě neakceptovatelný, pak se s tím příliš nesrovnává, že mohl být v této lokalitě realizován obdobný záměr výstavby rodinného domu navrhovatelky.
53. Soud tedy nemůže souhlasit s tvrzením, že řešení zvolené napadenou částí opatření obecné povahy je v rozporu s kritériem vhodnosti a potřebnosti a v rozporu se zásadou proporcionality, neboť upřednostňuje soukromý zájem H. G. Soud neshledává, že by zájem na výstavbě jednoho rodinného domu byl v extrémním nepoměru k veřejným zájmům v dané lokalitě, nebo k soukromému zájmu navrhovatelky – ostatně navrhovatelka Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

konkrétní dopady do svých práv v podstatě netvrdí. Soud zdůrazňuje, že není právem navrhovatelky určovat, jak by měly být využity pozemky v sousedství jejího domu. To náleží výhradě obci, která projevuje vůli prostřednictvím zastupitelstva. Námitky nejsou důvodné.

V./F) Neprovedené důkazy

54. Soud neprovedl důkazy navržené navrhovatelkou. Pro nadbytečnost soud neprováděl důkaz výpisy z katastru nemovitostí, neboť vlastnictví pozemků navrhovatelkou a H. G. nebylo mezi účastníky sporné. Stejně tak soud neprováděl důkaz katastrální mapou a ortofotomapou, neboť k rozhodnutí věci postačovaly mapové podklady, jež jsou součástí správního spisu. Soud rovněž neprovedl důkaz stanovisky Ministerstva pro místní rozvoj, neboť ty obsahují výlučně právní názor ministerstva (nemohou tedy jakkoliv přispět ke zjištění skutkového stavu).
55. Soud též neprovedl důkaz vyjádřeními Odboru dopravy, Odboru životního prostředí a zemědělství a Odboru městské zeleně Magistrátu města Zlína. Jak je uvedeno výše, tato vyjádření mají charakter pouhé informace pro zastupitelstvo odpůrce. Již na základě tvrzení navrhovatelky o jejich obsahu je pak zřejmé, že tato vyjádření nemohou mít žádný vliv na rozhodnutí soudu v této věci. Soud proto ani nevyžadoval úplná znění těchto vyjádření. Ze stejného důvodu soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu zprávu o uplatňování Územního plánu Zlína z listopadu 2020. Opět ze samotných tvrzení navrhovatelky ve vztahu k tomuto důkazu je zjevné, že tato zpráva nemůže mít vliv na posouzení věci z hlediska proporcionality změny 4A.
56. Zbývající navrhovatelkou navržené důkazy jsou součástí předloženého správního spisu, jímž se v soudním řízení správním důkaz neprovádí.

VI. Závěr a náklady řízení

57. Vzhledem k tomu, že zbývající část napadeného opatření obecné povahy v soudním přezkumu obstála, soud podle § 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s. návrh v této části zamítl.
58. O náhradě nákladů řízení v části, v níž byl návrh vzat zpět, bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.
59. O náhradě nákladů řízení ve zbývající části bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelka ve věci úspěch neměla, a nemá tudíž právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrci, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Odpůrce totiž není malou obcí a má k dispozici potřebný odborný aparát, aby mohl své opatření obecné povahy sám hájit na soudě. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29). Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. prosince 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu